

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ
ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ κ.κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟΝ ΙΕΡΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΥΡΟΥ

ΙΕΡΑ ΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2022

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ.κ. Ιερόθεε, Τοποτηρητά άχρι τούδε της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας και Εκπρόσωπε του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου.

Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι Άγιοι Αρχιερείς.

Αξιότιμε Δήμαρχε της Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου κύριε Κωνσταντίνε Λύρε.

Εντιμότατοι Άρχοντες.

Σεβαστοί Πατέρες και Αδελφοί.

Λαέ του Θεού Αγαπημένε και Περιούσιε.

Σκιρτά η ψυχή μου από βαθειά χαρά και συγκίνηση τούτη την ώρα την πανεπίσημη. Προσέρχομαι με δέος στον τόπο της εκκλησιαστικής μου ευθύνης, στην Μητρόπολη που μου εμπιστεύθηκε η αγάπη του Θεού, και τα λόγια μου στερεύουν. Ζω το φανέρωμα της Θείας ευδοκίας: Αξιώνομαι να στέκομαι σε χώματα ιερά, που αιώνια θα τα περιδιαβαίνει η δόξα.

«Τά μάτια μου δέν είδαν τόπον ένδοξότερον από τοῦτο τό άλωνακι», δανείζομαι την φράση του εθνικού μας ποιητή. Ξανοίγεται εμπρός μου το αγαπημένο, ηρωικό Μεσολόγγι! Πόλη ιερή και αγία, άπαρτο κάστρο της καρδιάς μας! Τόπος αμόλυντος και γνήσιος στους κίβδηλους καιρούς μας. Η ψυχή του κρατάει μέσα της την ψυχή όλης της Ελλάδος! Προβάλλει από την αχλύ των καιρών φορτωμένο με ιστορία. Έγινε θρύλος η άμυνά του, και η αρετή του «στόν κόσμο τοῦτον χύνεται καί σ' άλλους κόσμους φτάνει». Μέσα στην ροή του χρόνου διασώζει πάνω από την ιστορική φθορά τον ελληνισμό και την Ορθοδοξία, για να μεταλαμβάνουν οι αιώνες τα άχραντα της Ρωμιοσύνης και της πίστης μας. Γι' αυτό «ή θύμηση ἄχρονη μπροστά σου θά γονατίζει», γράφει ο Παλαμάς.

Όντως, εισέρχεται κανείς στην πόλη του Μεσολογγίου, και νοιώθει ότι εισάγεται στα άγια των αγίων της πατρίδος μας. Δεν είναι απλώς ένας τόπος θυσίας, δεν είναι μόνον ένα κομμάτι γης βαμμένο από το αίμα ηρώων. Είναι μία πόλη που συνδέεται άρρηκτα, νομοτελειακά και απόλυτα με τα ιερά και όσια της φυλής μας, με τον μέχρι εσχάτων αγώνα «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία».

Εισέρχεται κανείς στο Μεσολόγγι, και εμπνέεται από το μεγαλείο του. Νοιώθει πως υπερβαίνει την καθημερινότητα, καθώς ρίγη συγκινήσεως τον διαπερνούν. Θαρρείς ότι ακόμη και ο αέρας σ' αυτόν τον τόπο φέρνει, με την ανάσα των περιβολιών και την αλμύρα της λιμνοθάλασσας, κάτι από τα καπνισμένα μετερίζια και από το μπαρούτι που άναψε ο Καψάλης. Εισέρχεται κανείς στην πόλη του Μεσολογγίου και νοιώθει προσκυνητής σε τόπο ιερό, που καθαγίασε η μακρόχρονη υπομονή και η ακλόνητη πίστη, η αγνή φιλοπατρία και το ρωμαλέο φρόνημα, η θαυμαστή αντοχή των «Ελεύθερων Πολιορκημένων» στην πείνα και τις στερήσεις.

Εισέρχομαι κι εγώ στον τιμημένο αυτόν τόπο της πατρίδος μας, πρώτιστα ως ταπεινός προσκυνητής σε χώματα ιερά. Ευδόκησε ο Θεός να ριζώσει σε τούτη την χαριτωμένη γη η συνέχεια της ζωής μου. Ευδόκησε να είναι η ήσυχη λιμνοθάλασσα το ξαπόσταμα της πορείας μου, που θα επανατροφοδοτεί και θα ξαστερώνει τον λογισμό μου, σε όλα τα δύσκολα. Ευδόκησε να γίνει από τούτη την ώρα το Μεσολόγγι ο χώρος μου και ο τόπος μου, η νέα μου πατρίδα, αναπόσπαστο κομμάτι και συστατικό της ύπαρξής μου.

Τούτη η ημέρα σηματοδοτεί την ευλαβική είσοδό μου στην πόλη, της οποίας η ηρωική Έξοδος προεμήνυσε λυτρωτικά την λευτεριά στην πατρίδα μας. Γι' αυτό και με συνέχει βαρύτερη η ευθύνη, και μεγαλύτερο το χρέος απέναντι σε όλους: «Σε όσους ήρθαν, πέρασαν, θα 'ρθούν και θα περάσουν» από τον τόπο αυτό.

Δεν υπάρχει σήμερα χωρίς χθες. Κι αν ξεχνάμε το παρελθόν και δεν χρησιμοποιούμε τις πέτρες του για να οικοδομήσουμε το μέλλον, τα θεμέλιά μας κλονίζονται, διότι η κάθε πέτρα έχει την αξία και την προοπτική της. Ναι, χρωστάμε σε εκείνες τις αδούλωτες και ελεύθερες ψυχές, που άφησαν το στίγμα τους στην ζωή μας με τον απαράμιλλο αγώνα τους και την ηρωική τους Έξοδο. Αγνοί πατριώτες με ατσάλινη ψυχή μάς κληροδότησαν μια παρακαταθήκη τόλμης και αρετής. Θα την κρατάμε με σεβασμό στην πιο ιερή κατακόμβη της καρδιάς μας, για να μας μεταγγίζει εσαεί ένα ψυχικό βάθος μεγαλωσύνης και αρχοντιάς.

Αν όμως το παρελθόν βαθαίνει την ψυχή μας, το παρόν ξανοίγει νέες πραγματικότητες. Και ιδού, τούτη την ώρα, που χαιρετίζω τον ευλογημένο τούτον τόπο, αντικρύζω με απροσμέτρητο σεβασμό και πηγαία αγάπη εσάς, τους απογόνους εκείνων των αγωνιστών, που με περισσή αγάπη με υποδέχεστε σήμερα. Στις φλέβες σας ρέει ηρώων αίμα, ενώ στα

πρόσωπά σας αντιφεγγίζει ένα συναίσθημα ζεστό και εγκάρδιο. Απλώνω το βλέμμα και αγκαλιάζω ανεξαιρέτως όλους. Σας περιβάλλω με την στοργή του πατέρα. Σφίγγω αδελφικά το χέρι καθενός. Ανοίγω την καρδιά μου, για να κλείσω μέσα της κάθε τι τούτου του αγιασμένου τόπου. Επωμίζομαι με επίγνωση την ευθύνη να πορευθώ επάξια στον βηματισμό των αιμνήστων προκατόχων μου και να αναδειχθώ άξιος διάδοχός τους, αφήνοντας κι εγώ στην Εκκλησία την μαρτυρία της θεοφιλούς διακονίας μου. Επικαλούμαι προς τούτο ακατάπαυστα τη χάρη του Θεού, που «τά ασθενή θεραπεύει καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῖ. Και ταπεινά παρακαλώ όλους να με ενισχύετε με την δύναμη της αγάπης και της προσευχής σας. Από μέρους μου θα καταθέσω ανεπιφύλακτα τις βαθύτερες δυνάμεις της ψυχής μου, για να συσπειρωθούμε όλοι στην μεγάλη οικογένεια του Χριστού, για να σφυρηλατείται η ενότητά μας σε όλες τις λεπτομέρειες της ζωής μας, για να αναβαπτισθούμε όλοι μαζί στην κολυμβήθρα των θησαυρών της πίστης μας, για να βιώσουμε στο μέτρο των δυνατοτήτων μας την εκπληκτική εμπειρία της Θείας παρουσίας. Έχουμε στους δύσκολους καιρούς μας ανάγκη επιτακτική να ζωογονήσουμε την πίστη μας και να στηρίξουμε την ελπίδα σε Εκείνον, που είναι η ακαταίσχυνη καταφυγή μας, το μέλλον μας και η προοπτική μας.

Σκύβω τούτη την ώρα βαθιά στην ψυχή μου, για να κρατήσω και να διαφυλάξω αυτές τις πολύτιμες και συγκλονιστικές για μένα πρώτες στιγμές της παρουσίας μου στο Μεσολόγγι. Σύντομες και απεριόριστες μαζί μετρούν καθοριστικά στο ξεκίνημα της νέας μου εκκλησιαστικής διακονίας.

Σάς ευχαριστώ όλους για τον κόπο της παρουσίας σας, και για την θερμή υποδοχή, που μου επιφυλάξατε. Υψώνω τα χέρια μου, και πατρικά από καρδιάς σάς ευλογώ. Υψώνω και τα μάτια μου και την ψυχή μου και δέομαι θερμά για εσάς και τις

οικογένειές σας. Ομολογώ την ευεργεσία να είμαι ο πνευματικός πατέρας όλων σας, ευγνωμονώ για την δωρεά αυτή του Θεού, δεν κρύβω τα κύματα της συγκίνησης που με κατακλύζουν.

Επιτρέψατέ μου να προσθέσω και δύο λόγια πηγαίας και ειλικρινούς ευγνωμοσύνης προς εσάς, αξιότιμε κύριε Δήμαρχε της Ιεράς αυτής Πόλεως κ. Κωνσταντίνε Λύρε, για την ολόθερμη υποδοχή, για την τιμητική προς το πρόσωπό μου προσφώνησή σας, για τα καλά σας λόγια και τις φιλοφρονήσεις σας. Προσβλέπω με αισιοδοξία και βεβαιότητα στην αγαστή σε κάθε επίπεδο συνεργασία μας. Αφουγκράζομαι την γνήσια φιλοπατρία σας, την αγάπη σας για την διαρκή προβολή και υπεράσπιση της ιστορικής αξίας τούτου του τόπου. Θα είναι πάντα ο Επίσκοπός σας συμπαραστάτης και συναντιλήπτορας σε κάθε καλό και φιλοπρόοδο έργο σας. Άρχοντες, κλήρος και λαός, ας πορευθούμε αντάμα, προκειμένου να ανταποκριθούμε στις ανάγκες του ευλογημένου αυτού λαού.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν!